

M. T. B. COLLEGE, SURAT
Manuscripts Library

No. Ref.
Ser.

798

Title:

Batuka Bhairava
Stotra

Lat

बटुक भैरव स्तोत्र

798

:	Batuka Bhairava	Title
:	:	Author
:	:	Editor
:	:	Year, Vols.
:	:	Publisher
798 :	:	Remarks

॥ श्रीबहुकनैवायनमः ॥ ॥ ॐ अस्य श्री आपदुष्टरवदु कनैरवस्तो
 त्रमंत्रस्य बृहदारण्यकस्य ऋषिः श्रीबहुकनैरवो देवता अनुष्टुप्
 षट् श्रीविजं ॥ बहुकायेति शक्तिः ॥ प्रभावः कीलकं मम सर्वकामा
 ॥ २॥ ॥ ॐ सिद्धयेति वे विनियोगः ॥ ॥ अथ न्यासः ॥ ॐ ह्रीं कं अंगुष्ठाभ्यां
 नैमः ॥ ॐ ह्रीं कं तर्जनीभ्यां स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं कं मध्यमाभ्यां वषट् ॥ ॐ
 ह्रीं कं अनामिकाभ्यां हुं ॥ ॐ ह्रीं कं कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ॥ ॐ ह्रीं

ध्या

ब॥ करतलदृष्ट्याभ्यां अस्त्राय फट् ॥ ॥ अथ ध्यानं ॥ ॥ वंदे वा
 लं स्फटिकसदृशं कुंतलोद्भासितं कंदिव्याकल्पैर्न विमलं शिखरैः
 किं करणी नृपराष्ट्रैः ॥ ॥ हैसाकारं विशदय स नं सुप्रसन्नं त्रिने
 त्रं हस्ताभ्यां वै बहुकमनिषां हलस्वद्वौ रधानं ॥ ॥ १॥ उद्यद्वास्त
 रसन्निभं त्रिनयनं रक्तगण्डं जं शिरस्यं वरं कपालमजयं
 मूलं दधानं करैः ॥ नीलं ग्रीवमुदारकोक्तं नधरं शीतं शुभ्रं

॥२॥
 ॥२॥
 ॥२॥
 ॥२॥

शंकरं परिप्रपद्ये पारवति परमेश्वरं ॥ १ ॥ पर्वतप्रवाचं ॥ न
 गवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वज्ञास्त्रागमादिषु ॥ आपदुधारणं
 मंत्रं सर्वसिद्धिप्रदं नृणां ॥ २ ॥ सर्वेषां चैव नृता नां स्तिता
 यं वां कृतं मया ॥ विशेषतस्तु राज्ञां वैशांतिपुष्टिप्रसाध
 नं ॥ ३ ॥ अंगन्यास करं न्यास देह न्यास सप्तमं नितं ॥ अंग
 न्यास कर न्यास देह न्यास वक्तुमर्हति सिद्धेश्वर मम हर्षवि

वर्द्धनं ॥४॥ श्रीशंकरेवाच ॥ पृथुदेवि मत्तमंत्रं मापदुद्धार
 ते उक्तं ॥ सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशत्रुविनाशनं ॥५॥ अथ स्म
 राद्विरेगाशां ज्वरादिनां विशेषतः ॥ नाशने स्मृतिमात्रे
 रामंत्रराजमिमं प्रिये ॥६॥ अतः राज्ञेयानां च नाशने ॥३॥
 सुषवर्द्धनं ॥ स्नेहाद्वक्षामिते मंत्रं राज्ञेयमोगप्रदं नृपं
 ॥७॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य देवीप्रणवमुद्धरेत् ॥ ब्रह्मकायेति

वैपाश्चात्यपदुद्धारणाय च ॥८॥ कुरुद्वयंततः पश्चात्
 ब्रह्मकायपुनर्वदेत् ॥ देवि प्रणवमुद्धृत्य मंत्रोद्धारमि
 मं प्रिये ॥९॥ मंत्रोद्धारमि मं देवि त्रैलोक्ये चापि दुष्टजं
 ॥ अथ मंत्रप्रकाशं परं गुह्यं सर्वशक्तिं समाक्षितं ॥१०॥ स्म
 रणाद्वि मंत्रस्य भूतघ्नोत्पिशाचकाः ॥ विद्वन्त्यातिभीता
 वै कुरुदादिव प्रजाः ॥११॥ पठेद्वा पाठयेद्वा पि पुत्रयेद्वा पि

पुस्तकं॥ नाग्रिचौरभयंतत्रगृहसज्जनयंतप्या॥१॥ नच
भारीभयं किंचित्सर्वत्रसुखवाहनवेद॥ आशुशरोऽप
मेधयं पुत्रपौत्रादि संपदः॥१२॥ नवं तिस्रस्तत्तत्सपु
स्तकस्यापि पूजनाद॥ श्रीपार्वमुवाच॥ ॥ वयाचक
॥१३॥ पितो देवो नैरवः कालउत्तमः॥१४॥ तस्या नाम सप्त रूपाः॥१५॥
शिप्रयुक्तान्पर्वदा निच॥ सारमुद्घृत्य तेषां वैनामाक्ष

कशतंवद॥१५॥ यानि संकीर्तयन्मृत्युः सर्वदुःखविना
जितः॥ सर्वान्कामानवाप्नोति साधकः सिद्धिमाप्नुयात्
॥१६॥ इश्वरोवाच॥ शरा देवि प्रवक्ष्यामि नैरव स्यमं मनः॥ आ
पदुक्षारकं कस्येन नामाक्षं शतमुत्तमं॥१७॥ सर्वपापहं प्रपश्य
वापि पद्धि निराकरणं॥ सर्वकामार्थदं देवि साधकानां मुजावहं
॥१८॥ नामाक्षशतकस्यास्य श्रद्धोनुपुप्रयत्नं कीर्तितं॥ बृहदार

रूपको नाम इति द्वे त्रयो नैश्वरः ॥ २० ॥ अथ बाहुं त्रिनयनमिति न
 जं समाहितं ॥ शक्तिकं कीलकं वैवमहसिद्धौ नियुज्यते ॥ २१ ॥ नै
 रनं मूर्ध्नि विन्यस्य ललाटे नीमदृशिनं ॥ नेत्रयोर्नृतननं सा
 रमेथानुगं न्ववोः ॥ २२ ॥ कर्णयोर्नृतननाथं च वेतवातं कपो
 लयोः ॥ नासापुटौ ह्ययोश्चैव न स्मां गं सर्पं नृषणं ॥ २३ ॥ अना
 दिनृतमास्ये च शक्तिरुत्संगलेन्यसेत् ॥ स्कंधयोर्द्वैतशम

नं बाहोस्तुलते सं ॥ २४ ॥ पाशेः कपालिनं न्यस्य रुदये मंडमा
 लिनं ॥ शान्तं वक्ष्यस्थलेन्यस्तनयोः कामचादिरां ॥ २५ ॥ उदरे
 च सदा उच्छं दौ त्रे मूं पाश्वर्धो स्तथा ॥ हे त्रपालं रक्षदेषो ह्ये
 त्रज्ञं नानि देशके ॥ २६ ॥ पापौघनाशनं कट्यां बहुकं लिङ्गदेश
 के ॥ गुदे रक्षाकरं न्यस्य तपोवोः रक्तलोचनं ॥ २७ ॥ जानुनोद्युर्ध्व
 शरवंतघयोरक्तपायिनं ॥ गुल्फयोः पादुका सिद्धिपाददृष्टे

सुरेश्वरं ॥२८॥ आपादमस्तकं चैव पापदुधारकं चैव तप्या ॥
 पूर्वदिमरुस्तं च दृष्टिरो दृष्टं धारिणं ॥२९॥ स्वदुष्टं संप
 श्रिमायां घं रावादि नमुत्र रे ॥ आशेया मग्निरुचिं नै
 मेरुपुरुषे च दृष्टं बरं ॥३०॥ वायवे सर्वं नृतस्तु मिशाने च
 ॥६॥ कृत्स्निद्विदं ॥ उर्ध्वे स्वे चारिणं न्यस्य पाताले रुद्ररुपिणं ॥३१॥ ॥६॥
 एवं विन्यस्य देहे स्वे षडंगेषु ततो न्यसेत् ॥ रुद्रये नृतस्तु नो

पंच आदिना पंच मूर्द्धनि ॥३२॥ आनंदपूर्वना पंच पिरवा
 यां विन्यसेत् तप्या ॥ सिद्धिशावरना पंच कवचे विन्यसेत् तप्या ॥३३॥
 सरुजानंदना पंच न्यसेत् नेत्रत्रये तप्या ॥ निस्त्रीमानंदना पंच
 अस्त्रे चैव प्रयोजयेत् ॥३४॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा यथा ध्यात्वा
 पठेत् नमः ॥ शुद्धस्फटिके संकाशं सरुस्त्रादित्य वच्च सं ॥३५॥ अ
 क्वांस्त्रिनभयने च त्रुं वा कुं त्रिलोचनं ॥३५॥ दंष्ट्रा कश लव द

नं नृपरावसं कुलं ॥ नृजंगमेखलं देवमग्निवर्षशिरोरुतं ॥
 ॥३५॥ दिगंबरं कुमारेण बटुका हं महा बलं ॥ खड्गं द्वांगमसिपाशं
 च मूलं दक्षिणा गतः ॥३६॥ इमं रुचकपालं च वरदं नृज
 गंत्या ॥ अग्निवर्षं समोपेतं सारमेय समन्वितं ॥ ध्यात्वा ज
 पे सुसदृशः सर्वकामान् प्राप्नुयात् ॥३७॥ करकलितकपा ॥३८॥
 लः कुंडली दंडपा ॥ शिखरं मणति निरनीलव्याल यज्ञोपवी

तः ॥ कृतं समयसपर्या विघ्नविच्छेदहेतुर्जयति बटुकनाथः ॥
 सिद्धिदः साधकानां ॥३९॥ ह्रीं वां ह्रीं यथा यनमः ॥ ह्रीं बीं शिर
 से स्वास्तु ह्रीं वं शिखायै वषट् ॥ ह्रीं बीं कवचाय ह्रीं ॥ ह्रीं बीं नेत्र
 त्रयाय वौषट् ॥ ह्रीं ह्रीं बः ॥ अस्त्राय फट् ॥ ॥ ह्रीं ह्रीं बटुकाय
 व्यापदुधं दारणाय कुरु कुरु बटुकाय ह्रीं ॥ ॥ ह्रीं नैऋत
 नाथं नृतात्मानं तज्जगत् ॥ हे त्रिशः हे त्रपालस्य हे त्रह

होत्रियोर्विशद ॥४०॥ श्मशानवाप्तीमांसाशीखर्पराशीस्मरां
तक ॥ रक्तपपानपः सिद्धः सिद्धः सिद्धिदः सिद्धिसेवित ॥४१॥ कं
कालः कालशमनः कलाकाष्ठातनुः कविः ॥ त्रिनेत्रो बभूव
नेत्रश्रुतपापिङ्गललोचनः ॥४२॥ मूलपाणि दंडपाणि कंका
लोधूम्रलोचनः ॥ अनीरुर्नैरेवो नाथो नृत्तयो योगिनीप ॥४३॥
तिः ॥४३॥ धनदोधननारीचधनवान्प्रतिभानवान् ॥ ना

गङ्गारो नागपाशो व्योमकेशः कपालचक्र ॥४४॥ कालकपा
लमानीयः कमानीयः कृपा निधिः ॥ त्रिलोचनो ज्वलनेत्रः त्रि
शिखीचत्रिलोकपः ॥४५॥ त्रिनेत्रतनयो दिग्जः शांतः शांत
जनप्रियः बहुको बहुवेषश्च श्रवणांगवरधारकः ॥४६॥
भूताघ्नहरपशुपतिघुघुकपरिचारकः ॥ धूर्तौ दिगंबरः
शूरे रुशीराः पांडुलोचनः ॥४७॥ प्रशांतः शांतिदः शुद्धः शौ

करप्रियबंधवः अष्टमूर्तिनिधीशश्च ज्ञानचक्षुस्त्रयोमयः
अष्टधारः षडधारः सर्पयुक्तः शिखीसन्धरोन्धराधी
शोन्धपतिन्धरात्मजः ॥ ४९ ॥ ककालधाशमुंडीचक्रां त्रयो
ज्ञोपवीतवान् ॥ जंभरणो मोहनः स्तंभी मारणहो नरास्त
था ॥ ५० ॥ शृङ्खोनीलांजनप्रहो देवपुङ्गवविन्धितः ॥ बलि
॥ ५१ ॥ अग्निलिङ्गग्रायो बालो बालप्रशक्ते म ॥ ५२ ॥ सर्वापतार

शो दुर्गे दुष्टभूतनिषेवितः ॥ का ॥ मी ॥ कला निधिः कांतः का
मिनी नीवशक्नुदशी ॥ ५३ ॥ सर्वसिद्धिप्रदो वैद्यप्रबुद्धि
रितीवदि ॥ ५४ ॥ अष्टोत्तरशतनाम्ना भैरवस्य प्रकीर्तितं ॥
मया ते कथितं देवि रक्तस्य सर्वकामम् ॥ ५५ ॥ यद्दृष्टं पठते स्तो
त्रं नामाष्टशतमुत्तमं ॥ न तस्य दुःखं किंचिद्दोषं गाथां च न
ग्रंथं वा ॥ ५६ ॥ न शत्रुभ्यो न यमं किंचिन्नाप्नुयुर्मानवाः क

कृतिर॥ पातकानां भयं येनैव यः पठेत्सो त्रमनुत्तमं ॥ ५६ ॥
 मारीजये राजजये तथा चौरा गिजे नये ॥ यौत्पालिके मत्ता
 द्योरे तथा दुस्वप्नने नये ॥ ५७ ॥ बंधने च तथा धोरे पठेत्सो
 त्रमनुत्तमं ॥ सर्वप्रशममायाति नये नैरवकीर्तनात्
 ॥ ५८ ॥ एकादश सहस्रं तु पुरश्चरमुच्यते ॥ यस्मिं सं
 ध्यं पठेद्देविसंवत्सरं मत्तं हिता ॥ स सिद्धिं प्राप्नुयाद्विष्णु ॥ ५९ ॥

दुर्धृता मपि मानवः ॥ वरणा साङ्गुनिका मस्तु जपित्वा प्राप्नुया
 न्महि ॥ ६० ॥ राजशत्रुविनाशार्थं पठेन्मामाष्टकं पुनः राजौवा
 रात्रयं चैव नाशयत्येव शात्रवांस्तु ॥ ६१ ॥ जपेन्मामसत्रयं
 मृत्यो राजानं वशमानयेत् ॥ धनार्थी वास्तुतापी वा दा
 रापी यस्तु मानवः ॥ ६२ ॥ जपेन्मामसत्रयं देवि वारमेव
 तथा निशि ॥ धनं पुत्रं स्त्रिया सराव प्राप्नुयानात्र शंशयः

ॐ

॥६३॥ शो गिगाप्रमु चेतवधौ मु चेतवधनाम् ॥ जीतो नय या
नम्रमु चेत देवि सत्यं न संशयः ॥६४॥ निगडैश्चापियो व
हः काशश्च निपातितः ॥ शृङ्खला बन्धनं प्राप्तः पठ चै
व दिवा निशि ॥६५॥ यां या न् समीक्षिते का मा द्वा तां ता न् प्रा
नौ त्य शंशयं ॥ अ प्र का शं परं गुह्यं न देयं य स्य क स्य ॥ ॥११॥
विदुः ॥६६॥ सत्कुलीना यशां ता य रूज वे दं न वा जिते ॥

॥१२॥ दद्यात्स्तोत्रमिदं देवि सर्वकामफलप्रदं ॥६७॥ नैरोपि न
रु शो न् स स्य यं च मत्तेश्वरः ॥ एवं स्तुत्वा ततो देवि नामा श्र
या त मु त्त मं ॥६८॥ संतोषं परं संप्राप्य नैरव स्य क मत्त तन ॥
जता प परमा न क्त्वा स दा सर्वे श्व रे श्वरी ॥६९॥ इति श्री
दयामले मत्ता तं त्रे वि ष्व सा रे द्वा रे दु मा मत्तेश्वर सं वा दे व्या
पदु द्वा र क ष ड्क नै रव स्तो त्रं संपु र्णं ॥ श्रीः ॥ श्री रस्तु ॥ ॥

798